

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/99/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7823201416
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:7823201416.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a členiek senátu JUDr. Jarmily Čabaiovej a JUDr. Adriany Murínovej v spore žalobcu A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C., proti žalovanému A. A., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XXX, zastúpeného JUDr. Slavomírou Huszthyovou, advokátkou, so sídlom v Košiciach, Za amfiteátrom 10, o zaplatenie 18 483,41 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava č.k. 7C/13/2023-87 zo dňa 6.marca 2024

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok.

II. Priznáva žalovanému proti žalobcovi 100% nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Rožňava (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví tohto rozhodnutia rozhodol v tomto znení:

I. Žalobu zamietá.

II. Žalovanému p r i z n á v a proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol o žalobe žalobcu doručenej súdu prvej inštancie dňa 19.6.2023, ktorou sa domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy vo výške 18.483,41 eur s príslušenstvom spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne a nahradil trovy konania z dôvodu, že súd prvej inštancie rozsudkom sp. zn. 8C/757/2000-304 zo dňa 31.8.2000, právoplatným dňa 23.4.2005 vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo manželov D. E. a A. B., pričom súčasťou výroku rozhodnutia bola nehnuteľnosť rozostavaný rodinný dom na parcele č. 740/8 vedenej na liste vlastníctva č. XXX, k. ú. C.. Súdny exekútor JUDr. Peter Hodermarský predal v exekúcii sp. zn. Ex 366/2005 vedenej proti nemu na návrh oprávnenej D. E. nehnuteľnosti evidované na liste vlastníctva č. XXX, k.ú. C., parcelu č. 36 - záhrady, parcelu č. 740/8 - zastavané plochy a nádvoria, parcelu č. 740/11 - zastavané plochy a nádvoria a rodinný dom súpisné č. XXX žalovanému A. A., na dražbe dňa 24.10.2008. Uznesením tunajšieho súdu sp. zn. 9Er/176/2005-173 právoplatným dňa 18.1.2009 súd schválil príklep udelený v exekúcii Ex 366/2005, ale nie na rodinný dom súpisné č. 159, ale na rozostavaný rodinný dom na parcele č. 740/8. Podľa jeho tvrdení, súdny exekútor nesprávne dražil rodinný dom súpisné č. 159 na dražbe dňa 24.10.2008, lebo ku dňu dražby nebol tento rodinný dom zapísaný v katastri nehnuteľností v prospech žalobcu, teda súdny exekútor v čase dražby nemal k dispozícii žiadny právne relevantný listinný dôkaz (list vlastníctva) o vlastníctve povinného (pozn. súdu žalobcu) k draženej nehnuteľnosti - rodinného domu súpisné č. XXX, preto súdny exekútor úmyselne postupoval pri dražbe nehnuteľnosti

nezákonne, v rozpore s § 134 ods. 1 Exekučného poriadku (ďalej len „EP“). Z uvedeného vyvodil záver, že v skutočnosti sa žalovaný nemohol stať vlastníkom rodinného domu súpisné č. 159, lebo súd tento predaj neschválil, keďže na to nejestvoval relevantný listinný dôkaz o vlastníctve nehnuteľnosti. Poukázal na rozsudok o vyporiadaní BSM, v zmysle ktorého nebol vlastníkom rodinného domu súpisné č. XXX, a preto ani žalovaný nemohol byť jeho vlastníkom, lebo súd príklep k rodinnému domu súpisné č. XXX F. C. neschválil. Následne ho žalovaný v inom konaní zažaloval o zaplatenie nájomného za užívanie domu súpisné č. XXX a v tejto veci vedie súdna exekútorka JUDr. Klaudia Gilányiová, Michalovce exekučné konania sp. zn. EX 341/17, EX 336/17, EX 252/19. Doteraz bola od neho vymožená suma 18 483,41 eur. Uvedenú sumu považuje za bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného, nakoľko nie je vlastníkom nehnuteľnosti rodinného domu súpisné č. XXX, ktorú nemohol nadobudnúť do vlastníctva, z dôvodu, že súd neschválil príklep k predaju tohto domu, ale k inej nehnuteľnosti, pričom na tom nič nemení skutočnosť, že na základe uznesenia súdu o schválení príklepu na rozostavaný dom na parcele č. 740/8 došlo reálne k zápisu do katastra nehnuteľností k rodinnému domu súpisné č. 159 v prospech žalovaného. Mal za to, že nebol a nie je povinný žalovanému nič platiť, preto exekučne vymoženú sumu žiada vrátiť.

3. Žalovaný so žalobou nesúhlasil a považoval ju za bezdôvodnú, keďže žalobcom uplatnená suma predstavuje čiastku vymoženú od žalobcu v exekučných konaniach vedených súdnou exekútorkou JUDr. Klaudiou Gilányovou na základe právoplatných a vykonateľných rozhodnutí a preto sa na úkor žalobcu nemohol bezdôvodne obohatiť s poukazom aj na ďalšie uvádzané skutočnosti v bode 3 odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, pričom súdnou exekútorkou bolo v období od 7.3.2018 do 11.10.2022 vymožená suma vo výške 18.002,15 eur, nakoľko všeobecné súdy vo svojich viacerých rozhodnutiach potvrdili vlastnícke právo žalovaného k predmetným nehnuteľnostiam a preto považoval žalobu žalobcu za obťažujúcu a šikanóznou.

4. Na základe vykonaného dokazovania a jeho vyhodnotenia v znení vykonaných dôkazov citovaných v bodoch 7 až 19 odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, súd prvej inštancie vec právne posúdil v zmysle ust. § 451 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), článku 5 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) s tým, že z vykonaného dokazovania mal nesporne preukázané, že žalobcovi bola v exekučných konaniach vedených súdnou exekútorkou JUDr. Klaudiou Gilányovou pod sp. zn. Ex 341/17, EX 336/17, EX 252/19 vymožená suma 18.483,41 eur, čo považoval súd prvej inštancie za nesporné. Spornou skutočnosťou bolo to, či táto suma bola alebo nebola vymožená od žalobcu oprávnene a či jej vymožením vznikol alebo nevznikol žalobcovi proti žalovanému nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia a či žalovaný nadobudol alebo nenadobudol aj vlastnícke právo k nehnuteľnosti – rodinnému domu súp. č. XXX na pozemku parc.č. 740/11 vedeného na LV č. XXX, k.ú. C., obec C., okres B., príklepom JUDr. Petra Hodermarského, súdneho exekútora na dražbe konanej dňa 24.10.2008 v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. EX 366/2005 a následne schválením príklepu na základe uznesenia tunajšieho súdu zo dňa 12.1.2009 č.k. 9Er/176/2005-173, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 28.1.2009, a to z dôvodu, že ku dňu dražby nebol tento rodinný dom zapísaný v katastri nehnuteľností v prospech žalobcu, ale len rozostavaný rodinný dom na parc.č. 740/8, pričom predmetom konania bolo zaplatenie bezdôvodného obohatenia vo výške 18.483,41 eur s prísl., t.j. vo výške, ktorá bola od žalobcu vymožená v exekučných konaniach, a to titulom nezaplatenia nájomného žalovanému za užívanie predmetného rodinného domu súp. č. 159 hore citovaného. Z pripojených spisov a vydaných právoplatných a vykonateľných rozhodnutí, mal súd za preukázané, že žalovaný nadobudol vlastnícke právo k rodinnému domu súp. č. 159, k.ú. C. príklepom na dražbe dňa 24.10.2008 na základe právoplatného rozhodnutia orgánu verejnej moci a preto je súd týmto rozhodnutím viazaný. Súd tak opakovane neposudzoval vlastnícke právo žalovaného v tomto konaní, keďže táto otázka už bola medzi stranami sporu právoplatne rozhodnutá a uvedené rozhodnutie predstavuje prekážku v tomto konaní „res iudicata“. Žaloba ale odmieta rešpektovať právoplatné rozhodnutie súdu, a preto z jeho strany dochádza k šikanóznemu výkonu práva, ktoré nepožíva ochranu s odkazom na ustálenú judikatúru Najvyššieho a Ústavného súdu SR ako aj rozhodnutie Ro NS ČR zo dňa 7.9.2004 pod sp. zn. 22Cdo/1567/2004. Keďže v predmetnom konaní nie je naplnený právny dôvod vzniku bezdôvodného obohatenia, absentuje skutková podstata bezdôvodného obohatenia v zmysle § 451 ods. 2 OZ, súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

5. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 262 ods. 1 CSP s odkazom na § 255 ods. 1 CSP, nakoľko v spore nevzhladol žiadnu skutočnosť na aplikáciu ust. § 257 CSP.

6. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote (včas) odvolanie žalobca. Uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP, t.j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Mal za to, že rozostavaný, ale neskolaudovaný rodinný dom č. 159 nemohol žalovaný nadobudnúť v exekúcii u JUDr. Hodermarského, čím došlo k nerešpektovaniu exekučného titulu vydaného v konaní 8C/757/2000, o čom ako dôkaz svedčí uznesenie vydané JUDr. Hvastovou pod sp. zn. 9Er/176/2005, ktorá schválila príklep na rozostavaný dom bez súpisného čísla a bez kolaudácie, čo je v rozpore s exekučným titulom vydaným súdom pod sp. zn. 8C/757/2000. Rovnako JUDr. Hodermarský nekonal podľa tohto exekučného titulu, umožnil žalovanému kúpiť rodinný dom č. 159 neskolaudovaný, pričom JUDr. Hodermarský v exekučnom konaní zmenil vyhlášku o dražbe ohľadom predmetnej nehnuteľnosti, čo je v rozpore s exekučným titulom vydaným súdom v konaní pod sp. zn. 8C/757/2000 v znení poverenia vydaného Okresným súdom Rožňava, aj keď exekútor musí rešpektovať právoplatné rozsudky a uznesenia vydané súdom pod sp. zn. 8C/757/2000, 9Er/176/2005. Žalobca nebol vlastníkom tohto domu s poukazom na pripojené rozhodnutia súdov, na čo poukazoval žalobca aj v podanom vyjadrení zo dňa 20.5.2024 na č.l. 119a spisu.

7. Žalovaný v podanom vyjadrení k odvolaniu žalobcu mal za to, že napadnutý rozsudok je vecne správny a odôvodnený v súlade so zákonom, v znení správne učiného právneho posúdenia veci, keďže vo všetkých právoplatných súdnych rozhodnutiach bolo konštatované, že nadobudol vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam na dražbe zákonným spôsobom s tým, že navrátenie do predošlého stavu je v exekučnom konaní vylúčené s odkazom na ust. § 61 Exekučného poriadku. Navrhoval potvrdiť napadnutý rozsudok ako vecne správny a priznať mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

8. V odvolacej replike zo dňa 29.5.2024 žalovaný uviedol, že pokiaľ by aj bola v akomkoľvek súdnom konaní zistená nesprávnosť postupu súdneho exekútora, nemalo by to vplyv na jeho vlastníctvo k vydraženým nehnuteľnostiam, keďže navrátenie do predošlého stavu je v exekučnom konaní vylúčené s odkazom na ust. § 61 Exekučného poriadku a rozsudok NS SR zo dňa 26.5.2005 pod sp. zn. 1Obdo/52/2004 publikovaného v zberka stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. 6/2008 č. 64, ktorý v obdobnej veci vyslovil, že „vydražiteľ, ktorému bol v exekučnom konaní udelený príklep a zaplatil najvyššie podanie, nadobudol vlastníctvo k vydraženým veciam.“ Takto nadobudnuté vlastnícke právo nemôže byť dotknuté ani prípadnými vadami exekučného konania. Správnosť postupu v exekučnom konaní môže byť na podnet účastníkov s účinkami pre exekučné konanie skúmané len v rámci tohto konania, v rozsahu a prostriedkami stanovenými predpisom upravujúcim toto konanie. Keďže vydržanie nehnuteľnosti a následným schválením príklepu súdom je originárnym spôsobom nadobudnutia vlastníckeho práva, pri ktorom je vlastníctvo predchodcu (povinného) nerozhodné, tento spôsob nadobudnutia sa tradične označuje ako privilegovaný. V prípade, že v exekúcii bola predaná nehnuteľnosť, ku ktorej mala tretia osoba právo nepripúšťajúce exekúciu a táto tretia osoba sa nebránila vylučovacou žalobou (napr. nevedela o tom, že predmetná nehnuteľnosť je predmetom exekúcie), proti nadobúdateľovi nehnuteľnosti (vydražiteľovi) sa pôvodný vlastník nemôže brániť žalobou o určenie vlastníckeho práva resp. žalobou o vypratanie nehnuteľnosti (rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 24.3.2015 sp.zn. 7Cdo/401/2014). Exekučné konanie proti žalobcovi vedené na Exekútorskom úrade JUDr. Petra Hodermarského pod sp.zn. Ex 366/2005 bolo skončené najneskôr dňa 2.5.2013. Počas exekučného konania, v ktorom žalovaný nadobudol vlastníctvo nehnuteľností na dražbe a následným príklepom súdu, nebola podaná excindančná (vylučovacia) žaloba. V ostatnom žalovaný trval na svojich doterajších podaniach.

9. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016, ialej len „CSP“) prejednal odvolanie žalobcu ako odvolanie podané veas a oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a § 380 ods. 1, 2 CSP, z h3adiska uplatnených odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ CSP a dospel k záveru o nedôvodnosti odvolania žalobcu.

10. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach doa 4.6.2025 o 9.55 hod. v pojednávacej miestnosti e.dv. 215/III. poschodie, prieom miesto a eas verejného vyhlásenia rozhodnutia bolo zverejnené doa 21.5.2025 na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 CSP a § 378 ods. 1 CSP.

11. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d/ CSP, t.j. že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, je vymedzený inou procesnou vadou konania danou aj nepreskúmateľnosťou napadnutého rozsudku, čo konštatoval aj Najvyšší súd SR v Stanovisku Obeianskoprávneho kolégia zo dňa 3.12.2015 uverejnenom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a súdov Slovenskej republiky 1/2016.

12. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, o čom sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

13. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je daný v prípade nesprávneho postupu súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, teda v prípade, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú alebo neboli stranami sporu prednesené, prípadne nevyšli počas konania nijak inak najavo. Môže sa jednať aj o prípad, keď súd neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyšli počas konania najavo inak. O nesprávne skutkové zistenie môže ísť aj v prípade, ak dôjde k logickému rozporu v hodnotení dôkazov, t.j. skutočnosti, ktoré vyplývajú z prednesov strán alebo vyšli v konaní najavo inak súd vyhodnotil tak, že to vyvolávalo logický rozpor. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 ods. 1, 2 CSP, alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 192, § 193 a § 205 CSP, pričom sa jedná o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke.

14. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je einnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval.

15. Odvolací súd konštatuje, že odvolacie námietky žalobcu nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku a neumožňujú prijať iné závery.

16. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

17. Napadnuté rozhodnutie citované zákonné predpoklady v zmysle § 220 ods. 2 CSP nepostráda, a preto s apelom na ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd len doplní odôvodnenie napadnutého rozhodnutia v tom znení, že odvolacie námietky uplatnené zo strany žalobcu sú totožné s jeho procesným útokom, s ktorým sa súd prvej inštancie vecne správne vysporiadal a to čo sa týka procesného postupu v zmysle § 185 a nasl. CSP, keďže v spore vykonal relevantné dokazovanie pre náležité rozhodnutie v spore, ktoré vyhodnotil v zmysle § 191 a nasl. CSP, čím procesne nepochybil a rovnako vec právne správne posúdil. Keďže odôvodnenie rozhodnutia spĺňa zákonné predpoklady v zmysle § 220 ods. 2 CSP, svojím konaním neobmedzuje súd prvej inštancie žalobcovu právo na spravodlivý proces, nakoľko súd postupuje v konaní tak, aby sa mohlo rozhodnúť rýchlo a hospodárne, spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania. Ak súd vyzve stranu, aby sa vyjadrila o ureitom návrhu, ktorý sa týka postupu a vedenia konania, môže pripojiť doložku, že ak sa strana v ureitej lehote nevyjadrí, bude sa predpokladať, že nemá námietky (§ 157 ods. 1, 2 CSP), pričom pojednávanie vedie súd tak, aby sa mohlo rozhodnúť spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania a účel tohto zákona (§ 179 ods. 1 CSP).

18. Pod3a § 191 CSP dôkazy súd hodnotí pod3a svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, eo vyšlo poeas konania najavo. Vierohodnos? každého vykonaného dôkazu môže by? spochybnená, ak zákon neustanovuje inak.

19. S poukazom na hore citované zákonné ustanovenia ako aj obsah spisu v znení vykonaného dokazovania a jeho vyhodnotenia, odvolací súd sa stotožouje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, prieom na uvedenom nemôže zmeni? ani podané odvolanie žalobcu a ním uvádzané skutoenosti, a to z dôvodu že v konaní jednoznaene neboli naplnené zákonné predpoklady titulom vydania bezdôvodného obohatenia v zmysle ust. § 451 Obeianskeho zákonníka, keiže žalovaný je na základe právoplatných a vykonate3ných rozhodnutí súdu vlastníkom predmetnej nehnute3nosti.

20. Zo zápisnice o udelení príklepu pri dražbe nehnute3nosti JUDr. Petra Hodermarského súdneho exekútora zo doa 24.10.2008, sp. zn. Ex 366/2005 (el.4) vyplýva, že na návrh oprávneného D. E. proti povinnému A. B. súd vykonal v súlade s ust. § 134 až 166 Exekueného poriadku exekúciu dražbou nehnute3ností v katastrálnom území Goeovo, vedených na liste vlastníctva e. 347, a to parcela e. 36-záhrady s výmerou 512m², parcela e. 740/8-zastavané plochy a nádvoria s výmerou 628m², parcela e. 40/11-zastavané plochy a nádvoria s výmerou 166m² a rodinný dom súpisné e. 159, ktorý je vo vlastníctve povinného A. B., nar. XX.X.XXXX v podiele 1/1. Príklep bol udelený vydražite3ovi A. A., nar. XX.X.XXXX, bytom G. XXX v podiele 1/1 za 1 200 000 Sk (39 832,70 eur).

21. Uznesením tunajšieho súdu sp. zn. 9Er/176/2005-173 (el. 5) súd schválil príklep udelený vydražite3ovi A. A. na dražbe konanej doa 24.10.2008 na nehnute3nosti vedené na liste vlastníctva e. 347, k.ú. C., a to parcelu e. 36- záhrady s výmerou 512m², parcelu e. 740/8-zastavané plochy a nádvoria s výmerou 794m², rozostavaný rodinný dom na parcele e. 740/8 v podiele 1/1 za najvyššie podanie 1 200 000 Sk v exekuenom koní 9Er/176/2005-Ex 366/2005 Exekútorského úradu v Rožoava, súdneho exekútora JUDr. Petra Hodermarského.

22. Z listu vlastníctva e. 347, k.ú. Goeovo zo doa 22.8.2023 el. (37) mal súd za preukázané, že výlueným vlastníkom nehnute3ností, a to parcely e. 36-záhrada s výmerou 512m², parcely e. 740/8-zastavaná plocha a nádvorie s výmerou 628m², parcely e. 740/11-zastavaná plocha a nádvorie s výmerou 740/11 a rodinného domu súpisné e. 159 na parcele e. 740/11 je žalovaný A. A., titulom nadobudnutia vlastníckeho práva uznesením Okresného súdu Rožoava e. 9Er/176/2005-173 o schválení príklepu udeleného pri dražbe nehnute3ností - Z 399/09-9/09.

23. Z pripojeného spisu Okresného súdu Rožoava sp. zn. 10C/13/2011 vyplýva, že súd medzitýmnm rozsudkom e.k. 10C/13/2011-85 zo doa 13.4.2011, ktorý nadobudol právoplatnos? 26.3.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach 5Co/221/2011-109 zo doa 6.2.2012 a v spojení s uznesením Najvyššieho súdu SR 2Cdo/158/2012 zo doa 31.10.2012, ureil, že žalovaný A. B. sa bezdôvodne obohatil na úkor žalobcu A. A. užívaním nehnute3ností oznaených v období od 24.10.2008 do 26.11.2009 ako rozostavaný rodinný dom na parcele e. 780/8, parcela KNC 36- záhrady o výmere 512m² a KNC 740/8- zastavané plochy a nádvoria o výmere 794m² a s oznaením nehnute3ností v období od 27.11.2009 do 23.9.2010 ako rodinný dom súpisné e. 159 na parcele e. 740/11, parc. e. KNC 740/8- zastavané plochy a nádvoria o výmere 628m² a KNC 740/11 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 166m², prieom v odôvodnení ustálil, že vlastníkom nehnute3nosti takto oznaených nehnute3ností je A. A., ktorý k nim nadobudol vlastnícke právo ku dou 24.10.2008, a to udelením príklepu pri dražbe nehnute3ností v konaní EX/366/2005. V koneenom rozhodnutí, rozsudku zo doa 8.7.2016, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/541/2016-447 zo doa 19.9.2017 v spojení s uznesením, ktorým dovolací súd odmietol dovolanie 2Cdo/75/2018 zo doa 31.1.2019, preto súd zaviazal žalovaného A. B. nahradi? žalobcovi sumu 16 425 eur s príslušenstvom titulom bezdôvodného obohatenia za neoprávnené užívanie nehnute3nosti.

24. Taktiež z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 4C/65/2009 zase vyplýva, že na základe žaloby podanej žalobcom A. A. proti žalovaným A. B., nar. XX.X.XXXX a A. H., nar. XX.XX.XXXX bola rozsudkom sp. zn. 4C/65/200963 zo doa 22.10.2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1Co/34/2010-86 zo doa 10.6.2010 žalovaným uložená povinnos? vyprata? nehnute3nosti vedené na LV e. 347, kat. úz. Goeovo ako parcela e. 36, záhrady o výmere 512m², parcela e. 740/8 zastavané plochy a nádvoria o výmere 794m² a zároveo aj rozostavaný rodinný dom bez súpisného eísla na parcele e. 740/8 a uložená povinnos?, aby nevstupovali na tieto nehnute3nosti a

žalovanému A. B. bola uložená povinnosť vydať žalobcovi kúpu od rozostavaného rodinného domu. V odôvodnení uvedeného rozsudku súd uviedol, že A. A. sa stal vlastníkom predmetných nehnuteľností dňa 24.10.2008, keď bol udelený príklep na dražbu. Po tomto dni sa už nikto nemohol účinne stať vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti, teda sa nimi nemohli stať ani rodielia žalovaného A. B. na základe kúpnej zmluvy zo dňa 9.10.2008, ktorou im odpredal predmetné nehnuteľnosti. Súd neakceptoval ani tvrdenie A. B., že súdny exekútor po odblokovaní predmetných nehnuteľností nemohol s ňou vôbec nakladať, pretože aj keď by na predmetné nehnuteľnosti nikdy nebolo zriadené exekučné záložné právo, môže súdny exekútor uskutočniť predaj aj takejto nehnuteľnosti v exekučnom konaní, ak povinný dobrovoľne neuhradí vymáhanú pohľadávku oprávneného v exekučnom konaní.

25. Súd rozsudkom sp. zn. 6C/158/2016-73 zo dňa 19.9.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11Co/57/2019-103 zo dňa 10.10.2018 a rozsudkom Najvyššieho súdu SR 5Cdo/72/2019-189- zo dňa 27.1.2021 zamietol žalobu žalobcov - rodičov A. B. o urenenie vlastníckeho práva proti žalovanému A. A., kde v bode 23. odôvodnenia rozsudku konštatoval, že otázkou urenenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam sa súd ako predbežnou otázkou zaoberal v iných konaniach, a to v právoplatnom uznesení tunajšieho súdu e.k. 9Er/176/2005-173 zo dňa 12.1.2009, ktoré nadobudlo právoplatnosť 28.1.2009, v rozsudku tunajšieho súdu 4C/65/2009-63 zo dňa 22.10.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 9.8.2010, v potvrdzujúcom rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 10.6.2010 sp. zn. 1Co/34/2010-86, v medzitýmnom rozsudku tunajšieho súdu e.k. 10C/13/2011-85 zo dňa 13.4.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 26.3.2012 ako aj v rozsudku tunajšieho súdu e.k. 10C/13/2011-408 zo dňa 2.8.2016, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/542/2016 zo dňa 3.10.2017 a zakaždým zhodne konštatoval, že vlastnícke právo svedčí žalovanému A. A., ktorý sa stal vlastníkom nehnuteľností dňa 24.10.2008, keď bol udelený príklep na dražbu.

26. S poukazom na hore citované právoplatné a vykonateľné rozhodnutia predstavujú prekážku „res iudicata“ v zmysle ust. § 230 Civilného sporového poriadku v tom znení, že „ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednať a rozhodovať znova“ s tým, že vykonateľnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia ukladajúceho povinnosť splniť, ktorá spočíva v možnosti jeho priamej a bezprostrednej vynútenosti zákonnými prostriedkami v zmysle ust. § 232 ods. 1 CSP.

27. Odvolací súd apeluje na to, že žalovanému bolo priznané vlastníctvo k predmetnému rozostavenému rodinnému domu so súp. e. 159, kat. územie Goeovo na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu a rovnako aj právo žalovaného ako vlastníka predmetnej nehnuteľnosti na vydanie bezdôvodného obohatenia od žalobcu v znení jeho vymoženía v exekučnom konaní vedenom súdnou exekútkou JUDr. Klaudiou Gylányiovou pod sp.zn. EX 341/17, EX 336/17, EX 252/19, kde bola vymožená suma vo výške 18.483,41 eur. Keiže v tomto konaní predmetnú vymoženú čiastku požadoval žalobca od žalovaného titulom, že on je vlastník predmetnej nehnuteľnosti, aj keď o vlastníctve žalovaného k predmetnej nehnuteľnosti svedie právoplatné a vykonateľné rozhodnutia súdov, je v týchto smeroch v spore daná prekážka „res iudicata“ a žaloba žalobcu je právne relevantná.

28. Ustanovenie § 230 subsumuje prekážku právoplatne rozhodnutej veci (impe vimentum rei iudicatae), tzn., že o tej istej veci, o ktorej sa už raz právoplatne rozhodlo, nemožno rozhodovať opäť, čím ide o procesné vyjadrenie ústavnoprávnej zásady „nec in idem“, teda nikdy nie dvakrát o tej istej veci. Existencia prekážky právoplatne rozhodnutej veci tvorí neodstrániteľnú vadu konania, na ktorú je súd povinný prihliadať, „ex officio“. Len eo súd zistí existenciu tejto prekážky, vedie to k zastaveniu konania vo forme uznesenia, proti ktorému je prípustné odvolanie.

29. Keiže o vlastníctve žalovaného bolo už rozhodnuté právoplatnými a vykonateľnými rozhodnutiami súdov, tak s odkazom na ust. § 230 CSP predstavujú tieto rozhodnutia prekážku právoplatne rozhodnutej veci, ktorú už druhýkrát súd v tomto konaní nemôže preskúmať, keiže je z úradnej moci viazaný právoplatným a vykonateľným rozhodnutím súdu o tom, že žalovaný je vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti a rovnako právoplatne a vykonateľné rozhodnutie predstavuje exekučný titul v rámci exekučného konania, eo sa aj stalo, titulom bezdôvodného obohatenia získaného žalobcom na úkor žalovaného rovnako vymoženého v exekučnom konaní vedenom u súdnej exekútky JUDr. Klaudie Gylányiovej pod sp.zn. EX 341/17, EX 336/17 a EX 252/19, v ktorom bola vymožená suma titulom bezdôvodného obohatenia z uvádzaného právneho dôvodu bezdôvodného obohatenia žalobcu na úkor žalovaného vo výške 18.483,41 eur, keiže vykonateľnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia

ukladajúceho povinnosť splniť, ktorá spočíva v možnosti jeho priamej a bezprostrednej vynútenosti zákonnými prostriedkami tak, ako sa to stalo v tomto prípade v rámci exekučných konaní, keďže rozhodnutie, ktoré je exekučným titulom tvorí materiálny predpoklad nariadenia výkonu rozhodnutia, pričom vykonateľnosť je vlastnosť alebo stav rozhodnutia, ktorý umožňuje nútené splnenie uloženej povinnosti štátnomocenskými prostriedkami.

30. Nakoľko s poukazom na hore uvádzané skutočnosti žalobca nedisponuje žiadnym právoplatným a vykonateľným rozhodnutím svediacim o tom, že on je vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti, pričom ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, s tým, že zjavné zneužitie práva nepožíva právnu ochranu s odkazom na článok 2 a 5 Základných princípov Civilného sporového poriadku, odvolací súd z dôvodu nedôvodných a právne irelevantných odvolacích námietok žalobcu potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP s odkazom na ust. § 387 ods. 2 CSP.

31. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP a z dôvodu plného úspechu žalovaného v odvolacom konaní priznal žalovanému proti žalobcovi plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania s tým, že o výške priznaných nárokov v celom konaní na súde prvej inštancie ako aj v odvolacom konaní, rozhodne súd prvej inštancie procesným postupom v zmysle § 262 ods. 2 CSP, keďže odvolací súd nezhliadol v spore dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP.

32. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).